

PHẦN MỘT

Có tôi, tôi đã đến.
Tôi là Serafino.

CHIM SẼ RA ĐỜI

Chim sẽ nở vào một sáng tháng Tư. Sau cú mổ cuối cùng, vỏ quả trứng vỡ đôi và nó ra đời.

Sẻ Bố và Sẻ Mẹ tròn mắt.

- Không thể tin được.
- Chưa bao giờ có chuyện như vậy.
- Có gì đó không ổn.

Chắc bạn đang thắc mắc, tại sao có những câu cảm thán đầy hoài nghi như vậy?

Đơn giản thôi. Vừa mới chui ra từ quả trứng, Sẻ Con đã đủ lông đủ cánh, chứ không trần trụi như những con chim non khác lúc chào đời. Dường như nó đã sẵn sàng bay lên.

- Sao bố mẹ lại ngạc nhiên? - Sẻ Con vừa hỏi vừa run rẩy toàn thân.
- Con sinh ra không theo cách thông thường. - Sẻ Mẹ nói.
- Con đói, sao mẹ không cho con ăn?

Và Sẻ Con há rộng mỏ, chờ thứ gì đó để ăn cho đỡ đói.

- Bố sẽ đi kiếm vài con sâu, côn trùng hay mấy hạt lúa mì. Tóm lại là bất kể thứ gì có thể tìm được. Đứng ra khỏi tổ nhé. - Sẻ Bố dặn.

Từ hốc cây, nơi nó làm tổ, Sẻ Bố nhìn ra ngoài, bối rối nhìn Sẻ Mẹ rồi sửa soạn bay đi.

- Đi đi, đi đi. - Sẻ Mẹ giục chồng. - Em trông con cho.

Sẻ Con lại vận mình.

- Con sao vậy? - Sẻ Mẹ hỏi.

- Con thấy hơi đau người. Con quá nóng lòng chui ra khỏi cái vỏ trứng gò bó. Nó cứng quá. Vỏ trứng bao giờ cũng vậy hả mẹ?

- Trứng chim sẽ luôn như vậy mà.

Chợt Sẻ Con ngẩng đầu, cố gắng nhìn ra khỏi tổ.

- Tiếng ồn ào gì thế hả mẹ? - Nó hỏi.

- Đó là lũ trẻ con trong trường mẫu giáo đang giờ ra chơi.

Cây đoạn⁽¹⁾ Sẻ Bố chọn làm tổ được trồng ngay giữa sân trường mẫu giáo.

(1) *Tiglio* (nguyên tác tiếng Italia): Cây thân gỗ lớn, có thể cao từ 20-40m, phiến lá khá to hình trái tim, sinh trưởng ở vùng ôn đới.

- Con muốn nhìn thấy lũ trẻ.
 - Sau này con sẽ thấy, việc của con bây giờ là chóng lớn.
 - Nhưng con lớn rồi mà.
- Sẽ Con lấy bầy mở đôi cánh, vì tổ quá nhỏ để dang rộng cánh.
- Mẹ có muốn thấy con bay không? - Sẽ Con nói với mẹ.
 - Đừng cố.
 - Vì sao ạ?

- Vì con chưa bay bao giờ. Con có thể bị ngã từ trên cây xuống và bị thương.
 - Chắc chắn là con bay được mà.
 - Đừng vội làm theo ý mình. Nói chung, phải ít nhất mười ngày mới học bay được. Các anh chị con đều thế.
 - Các anh chị ấy bây giờ ở đâu?
 - Các anh chị ấy ra ở riêng rồi.
 - Con cũng muốn thế.
 - Bố đã dặn là không được rời khỏi tổ mà.
 - Thôi được. Hi vọng bố sẽ về sớm. Con đói. Đấy, con đang ngáp đây.
- Và Sẽ Con ngoác rộng mỏ, nheo mắt lại.

CON VẤN ĐÓI!

Sẻ Bố quay lại gần như ngay lúc đó. Trong mỏ có vài con côn trùng, Sẻ Bố nhét tọt vào cổ họng con trai.

- Chỉ có vậy thôi hả bố?
- Để bố đi kiếm thêm vậy. - Sẻ Bố thờ dài.
- Con quên không cảm ơn bố rồi. - Sẻ Mẹ nhận xét.
- Con phải nói gì với bố hả mẹ?
- Còn nói gì nữa, thôi, quên đi.

Lát sau Sẻ Bố quay lại.

Sẻ Bố ngậm hai hạt kê trong mỏ và chúng cũng chui tọt vào cái cổ họng hau háu của Sẻ Con.

Sẻ Con vẫn tiếp tục há mỏ đòi ăn.

- Tôi hiểu rồi, tôi lại đi đây.
- Nhanh lên bố, con vẫn đói. - Sẻ Bố bay đi xa rồi, Sẻ Con mới nói thêm: - Con lại quên cảm ơn bố rồi. Con sẽ cảm ơn khi no bụng ạ.
- Bố chỉ đi lần này nữa thôi đấy. - Sẻ Mẹ bảo. - Bố cũng cần phải nghỉ ngơi.

Lần này Sẻ Bố vắng mặt lâu hơn một chút.

- Sao bố mãi chưa về hả mẹ? - Sẻ Con hỏi.

- Con nghĩ gì vậy, kiếm ăn dễ lắm sao? - Sẻ Mẹ trả lời. - Cuộc sống đây những chuyện bất trắc và cuộc đời nhà chim cũng đâu chỉ có hót với bay, hãy nhớ điều đó. Con sẽ hiểu ra khi phải tự kiếm sống. Con đã biết hót rồi đó hả?

- Con nghĩ vậy.

Sẻ Con bắt đầu hót líu lo, rót đầy tổ những nốt nhạc lúc ngọt ngào khi lạnh lốt, lúc giận dữ khi vui nhộn.

- Hay không mẹ? - Nó hỏi.

- Tạm được. Con trai, mẹ phải nói thật với con là mẹ hơi lo lắng.

- Tại sao ạ?

- Tại vì con quá là không bình thường. Con nghĩ rằng mình đã có thể làm mọi thứ, trong khi con còn phải học rất nhiều. Con có thể gặp tai họa đấy.

- Điều gì có thể xảy ra với con?

- Biết nói thế nào nhỉ? Con có những kẻ thù, cả trên trời lẫn dưới đất. Có những con chim lớn hơn con, coi con là miếng mồi ngon. Một con cú chẳng hạn. Vì vậy, con phải học cách nhận biết để tránh. Còn kẻ thù dưới đất, con phải đặc biệt cẩn thận với lũ mèo. Con không bao giờ được đến quá gần chúng. Chúng làm ra vẻ lơ đãng, nhưng sẽ chồm tới đúng lúc con không ngờ nhất. Và một khi đã vô được, chúng sẽ không tha con đâu.